Dosarul nr. 4r-5321/24 Judecătoria Străşeni (sediul Central)
4-24079007-02-4r-11122024 Judecător Mihaela GROSU

D E C I Z I E
în numele Legii

26 februarie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Eugeniu BEȘELEA
Judecători Marcel POPESCU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional BACIU Elena *****, împotriva Hotărârii Judecătoriei Străşeni (sediul Central) nr. 5r-170/2024 din 13 noiembrie 2024, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria /nr. MAI06 629314 din 28.06.2024, în privința lui **BACIU Elena *****,** în temeiul art.236 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 18.07.2024 până la 13.11.2024;
în Curtea de Apel Centru, din 11.12.2024 până la 26.02.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 28.06.2024, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a DP mun. Chișinău, al MAI, GUȚU *****, a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 629314 din 28.06.2024, în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, în privința lui BACIU Elena *****, pentru faptul că la data de 28.06.2024, ora 15.48, fiind la volanul automobilului a depășit limita de viteză pe drum public în apropierea localității se deplasa cu viteza de 108 km/h, limita fiind 90 km/h., prin ce a ignorat prevederile pct.47.1 lit.b) RCR al RM.

Prin acțiunile sale intenționate, BACIU Elena ***** a comis contravenția prevăzută de art.236 alin.(1) Cod contravențional „depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră”.

Ne fiind de acord cu decizia întocmită, la 17.07.2024, BACIU Elena ***** a înaintat contestație împotriva procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 629314 din 28.06.2024.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 5r-170/2024 din 13 noiembrie 2024*, a fost respinsă contestația depuse de către BACIU Elena ***** împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 629314 din 28.06.2024 întocmit în privința lui BACIU Elena ***** în baza art.236 alin.(1) Cod Contravențional, ca fiind neîntemeiată.

A fost menținut procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 629314 din 28.06.2024 întocmită în privința lui BACIU Elena ***** în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, prin care a fost sancționată cu amendă în mărime de 12 u.c., adică 600 (șase sute),00 lei și 3 puncte de penalizare.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional BACIU Elena *****, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 5r-170/2024 din 13 noiembrie 2024, cu adoptarea soluției ce se impune în conformitate cu prevederile cadrului normativ.*

În motivarea recursului declarat, recurenta a invocat faptul că hotărârea Judecătoriei Strășeni din 13 noiembrie 2024, în dosarul nr. 5r-170/2024, nu cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea este, în anumite părți, neclară. Totodată, aceasta deviază în totalitate de la esența actului de contestare.

Indică recurenta că având în vedere motivarea expusă în hotărârea judecătorească și soluția adoptată, relevă că, în procesul examinării, instanța s-a pronunțat asupra existenței/inexistenței faptei contravenționale și întrunirii condițiilor de întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție, aspecte care de altfel nu au fost contestate, dar a evitat să se expună asupra esenței actului de contestare, și anume: legalitatea actului de sancționare emis de agentul constatator (prin prisma art.446 lit.d) Cod contravențional) și mărimea sancțiunii aplicate de acesta. Această expunere fiind necesar a fi realizată inclusiv prin prisma dreptului legal, chiar constituțional, garantat persoanei de a beneficia de o sancțiune mai blândă (în conformitate cu art.451/1 alin.(3) și art.451/5 Cod contravențional). Mai mult, doar unul dintre cele 38 de puncte ale hotărârii (pct. 29) atinge tangențial subiectul neîncheierii Acordului de colaborare, menționând confuz și fără clarificări că „contravenienta nu a prezentat nicio probă care să confirme refuzul agentului constatator de a încheia acordul de colaborare”.

Menționează că, însăși lipsa Acordului de colaborare la materialele cauzei contravenționale, coroborată cu semnătura sa de recunoaștere a săvârșirii faptei contravenționale, aplicată la poziția 18 din procesul-verbal, constituie dovada clară a neîntocmirii acestuia și, implicit, a refuzului agentului constatator de a încheia un asemenea act procesual. Or, Hotărârea judecătorească nu explică ce altă probă ar trebui să existe la dosar pentru a demonstra refuzul agentului constatator de a încheia, cel puțin, acordul de colaborare. În context, evidențiază că, conform Codului contravențional aceasta este soluția secundară, în cazul în care agentul constatator nu aplică prevederile art.451/1 alin.(3) Cod contravențional.

Pentru clarificare, reiterează că, la 28.06.2024, subofițerul superior al Inspectoratului național de securitate publică, GUȚU *****, cu ajutorul aparatului (laser) pentru măsurarea vitezei de mișcare a autovehiculelor tip TruCAM, a constatat comiterea faptei contravenționale prevăzute la art.236 alin.(1) Cod contravențional. Fapta nominalizată, a fost descoperită în momentul săvârșirii ei, ceea ce prin prisma prevederilor art.440/1 alin.(1) Cod contravențional, constituie o contravenție flagrantă: „(1) Contravenția flagrantă este contravenția descoperită în momentul săvârșirii ei sau înainte ca efectele ei să fie consumate".

Menționează că, după stoparea mijlocului de transport, a acceptat imediat și în totalitate constatările agentului constatator, fapt confirmat inclusiv prin semnătura aplicată la poziția 18 din procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria MAI06 nr. 629314. Respectiv, în atare circumstanțe faptice, agentul constatator era obligat să examineze fapta contravențională constatată prin prisma capitolului VII „Proceduri simplificate de constatare și examinare a contravenției" din Codul contravențional al Republicii Moldova, care garantează inclusiv dreptul la o sancțiune mai blândă. In contrar, agentul constatator a ales procedura ordinară de examinare care nu doar că i-a îngrădit posibilitatea exercitării dreptului la o sancțiune mai blândă, dar a și condiționat încălcarea gravă a normelor legale, exprimată prin adoptarea unei decizii contravenționale neconforme, adică, finalizarea procesului contravențional în alt mod decât cel prevăzut de lege.

În concret, agentul constatator a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 629314 deși, legea interzice un atare act procesual în condițiile faptei de referință. Mai exact, în conformitate cu art.446 lit.d) Cod contravențional, în cazul constatării unei fapte contravenționale, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție: d) în cazul contravenției flagrante".

Adițional, menționează că, în procesul documentării faptei, observând că agentul constatator nu emite „Decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator", ceea ce era firesc și legal să o facă, dar completează formularul unui proces-verbal cu privire la contravenție, a solicitat subofițerului superior al Inspectoratului național de securitate publică, GUȚU ***** încheierea acordului de colaborare, însă, acesta din considerente inexplicabile, nu a aplicat prevederile art.451/5 Cod contravențional, fapt prin care, repetat, a îngrădit posibilitatea subsemnatei de a beneficia de o sancțiune mai blândă: „o doime din maximul sancțiunii sub formă de amendă prevăzută pentru contravenția comisă'".

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023

„pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenienta au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

*5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional BACIU Elena *****, împotriva Hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 5r-170/2024 din 13 noiembrie 2024, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție*

sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.*

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. Potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, la data de 28.06.2024 în privința lui BACIU Elena *****, de către reprezentantul autorității din care face parte agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, GUȚU *****, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 629314 pe faptul că, la data de 28.06.2024, ora 15.48, fiind la volanul automobilului a depășit limita de viteză pe

drum public în apropierea localității se deplasa cu viteza de 108 km/h, limita fiind 90 km/h., prin ce a ignorat prevederile pct.47.1 lit.b) RCR al RM.

Astfel, acțiunile lui BACIU Elena *****, au fost calificate de reprezentantul autorității din care face parte agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, GUȚU *****, în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 12 (doisprezece) unități convenționale ce constituie suma de 600 (șase sute) lei și 3 (trei) puncte de penalizare.

La data de 17.07.2024, BACIU Elena ***** a înaintat contestație împotriva procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 629314 din 28.06.2024.

Drept consecință, prin Hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 5r-170/2024 din 13 noiembrie 2024, a fost respinsă contestația depuse de către BACIU Elena împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 629314 din 28.06.2024 întocmit în privința lui BACIU Elena ***** în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

8. ***Cu referire la legalitatea*** procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii

contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Examinând materialele cauzei contravenționale Colegiul nu a stabilit încălcarea cărorva drepturi şi libertăți ale lui BACIU Elena *****, or acesteia i-au fost aduse la cunoștință drepturile şi obligațiile, inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, pentru primirea căruia, aceasta a confirmat prin semnătura sa olografă în rubrica nr. 19 din procesul verbal cu privire la contravenție. La fel, se reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului, fapt confirmat prin semnătura aplicată la rubricile corespunzătoare care a recunoscut vinovăția și nu a invocat careva obiecții. În aceste condiții, Colegiul consideră că a fost respectat și art.443 alin.(1) lit.g) Cod contravențional, prin care contravenientei i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanța de judecată.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(1) lit. a)-h) Cod contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care Colegiul nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

Astfel analizând sub aspectul legalității procesului verbal cu prevederile art.443 Cod contravențional, nu denotă careva temeiuri de nulitate ale acestuia, or, acesta reflectă

inclusiv locul comiterii faptei contravenționale, semnătura agentului constatator, cât și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Cu precădere la caz, instanța de recurs precizează că legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art.443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art.445 Cod contravențional, respectiv procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 629314 din 28.06.2024întocmit în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional *au fost întocmite, cu respectarea* rigorilor instituite de art.443 al Codului contravențional iar careva elemente sau împrejurări, care ar condiționa declararea nulității absolute a acestui proces-verbal, nu au fost stabilite. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

9. ***Sub aspectul temeiniciei*** procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999).

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, la 28.06.2024, ora 15.48, BACIU Elena ***** fiind la volanul automobilului a depășit limita de viteză pe drum public în apropierea localității se deplasa cu viteza de 108 km/h, limita fiind 90 km/h., prin ce a ignorat prevederile pct. 47.1 lit. b) RCR al RM.

Astfel, cet. BACIU Elena ***** prin acțiunile sale este pasibilă de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.236 alin.(1) Cod contravențional, care prevede sancțiune pentru - *depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, se sancționează cu amendă de la 12 la 18 unități convenționale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.*

10. În speța dedusă judecății, Colegiul constată că autorul recursului a invocat, în esență, că nu este de acord cu procesul-verbal de constatare și sancționare, motivând că, deși subsemnata a acceptat imediat și integral constatările agentului constatator, fapt confirmat inclusiv prin semnătura aplicată la poziția 18 din procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 629314, agentul constatator nu a aplicat prevederile art.451/1, inclusiv alin.(3) Cod contravențional. În consecință, reclamanta susține că i s-a îngrădit posibilitatea de a beneficia de o sancțiune mai blândă, respectiv „o doime din maximul sancțiunii sub formă de amendă prevăzută pentru contravenția comisă”.

În acest context Colegiul urmează să facă următoarele precizări.

Potrivit prevederilor art.451/1 Cod contravențional, *(1) În cazul depistării unei fapte ce constituie contravenție, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție dacă sânt întrunite cumulativ următoarele condiții:*

a) contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe;

b) persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, şi recunoaşte săvârşirea contravenției;

c) examinarea contravenției şi aplicarea sancțiunii țin de competența agentului constatator;

d) contravenția nu este pasibilă de sancțiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art.437/[7].

(2) În cazul săvârşirii contravenției de către un minor, procedura simplificată poate fi aplicată doar în condițiile asistării acestuia de către reprezentantul său legal.

(3) În cazul tragerii la răspundere contravențională în condițiile alin.(1), agentul constatator va emite o decizie prin care va aplica o sancțiune egală cu o doime din minimumul sancțiunii sub formă de amendă prevăzută în partea specială a cărții a doua.

Conform prevederilor art.451/5 Cod contravențional (*1) Acordul de colaborare este o tranzacție încheiată între agentul constatator, după caz, procuror şi contravenient, care îşi recunoaşte vina, integral, în schimbul unei pedepse reduse. Acordul de colaborare poate fi încheiat în orice moment al procesului contravențional până la soluționarea în fond a cauzei contravenționale.*

(2) În cazul încheierii acordului de colaborare, contravenientului i se va aplica o sancțiune egală cu o doime din maximul sancțiunii sub formă de amendă prevăzută pentru contravenția comisă.

(3) Acordul de colaborare poate fi inițiat de către agentul constatator, după caz, procuror, contravenient sau apărătorul său, reprezentantul legal în cazul săvârşirii contravenției de către un minor. Agentul constatator, după caz, procurorul este obligat să refuze încheierea acordului de colaborare în cazul în care fapta nu constituie contravenție sau prezintă semne de infracțiune. Refuzul de a accepta încheierea acordului de colaborare nu este pasibil nici unei căi de atac.

(4) În cazul încheierii acordului de colaborare, agentul constatator, după caz, procurorul încetează acumularea probelor, iar contravenientul nu mai este în drept să-şi retragă acordul.

(5) În cazul încheierii acordului de colaborare, cauza contravențională va fi soluționată, prin decizie asupra cazului contravențional, în condițiile acordului de colaborare, după forma şi conținutul stipulate la art.451/2, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol.

(6) Prevederile art.444, 451/3 şi 451/4 din prezentul cod se vor aplica în mod corespunzător în privința acordului de colaborare.

Colegiul constată că recursul formulat de BACIU Elena *****, prin care aceasta susține că agentul constatator i-ar fi refuzat în mod eronat încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției, nu este întemeiat.

Conform art.451/1 și art.451/5 Cod contravențional acordul de colaborare poate fi încheiat numai dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art.451/1 alin.(1), respectiv: contravenția poate fi constatată pe baza constatărilor personale ale agentului constatator și nu necesită acumularea altor probe, persoana acceptă constatările agentului și recunoaște săvârșirea contravenției, examinarea contravenției și aplicarea sancțiunii țin de competența agentului constatator, contravenția nu este pasibilă de sancțiunea confiscării bunurilor, conform art. 437/7.

Acordul de colaborare nu poate fi încheiat dacă fapta nu constituie contravenție sau prezintă semne de infracțiune, iar refuzul agentului constatator de a accepta încheierea acordului nu este supus căilor de atac (art. 451/5 alin. (3)).

În speța de față, contravenienta nu a prezentat niciun element de probă care să susțină că s-ar fi întrunit condiția legală de aplicare a acordului de colaborare. Mai mult, nici în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, la rubrica „obiecții", contravenienta nu a formulat vreo observație sau solicitare referitoare la întocmirea procesului-verbal, și nu a indicat că ar dori încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

Colegiul subliniază că simpla susținere ulterioară, că agentul constatator ar fi refuzat acordul, nu poate înlocui procedura legală, și nu demonstrează nicio ilegalitate în acțiunea agentului constatator, care a respectat întocmai dispozițiile legale.

Mai mult, instanța de recurs subliniază că decizia de a refuza încheierea acordului de colaborare intră în competența discreționară a agentului constatator, iar aceasta nu poate fi contestată prin recurs, în lipsa unor probe care să demonstreze că refuzul a fost nelegal sau arbitrar.

Având în vedere cele de mai sus, recursul formulat de BACIU Elena *****, pe motivul refuzului agentului constatator de a încheia un acord de recunoaștere a vinovăției, este nefondat. În consecință, sancțiunea aplicată prin procesul-verbal de contravenție și confirmată de prima instanță se menține în totalitate.

Instanța reține că agentul constatator a acționat în conformitate cu prevederile art.5–9 Cod contravențional, respectând principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterului personal al răspunderii contravenționale și principiul individualizării răspunderii și al proporționalității sancțiunii aplicate.

Obiecțiile formulate de către recurent în cererea de recurs apar ca fiind lipsite de temei probator și au un caracter pur formal, urmărind exclusiv evitarea răspunderii contravenționale. Acestea nu aduc atingere legalității actului contestat și nu pot influența decizia adoptată de agentul constatator. În lipsa unor probe pertinente care să susțină în mod convingător argumentele invocate de recurent, instanța apreciază că nu sunt întrunite condițiile legale pentru încetarea procesului contravențional. În concluzie, întrucât decizia agentului constatator este legală în fond și temeinic motivată, aceasta nu poate fi anulată pe simple motive formale, care nu afectează valabilitatea și legalitatea actului contravențional.

11. În aserțiunea dată, instanța de recurs notează că, probele administrate de către agentul constatator la capitolul învinuirii înaintate lui BACIU Elena *****, de comiterea contravenției de depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de

la 10 la 20 km/oră, dovedesc incontestabil vinovăția lui acestuia, respectiv probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art.442 alin.(1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 629314 din data de 28.06.2024 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate.

Astfel, instanța de recurs reține că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientei în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.

Respectiv, Colegiul concluzionează că probele administrate de agentul constatator, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, inclusiv explicațiile depuse de contravenientă, probatorul anexat la materialele cauzei, s-a constatat cu certitudine veridicitatea circumstanțelor constatate de agentul constatator și înserate în procesul verbal cu privire la contravenție, or, BACIU Elena ***** într-adevăr fiind la volanul automobilului a depășit limita de viteză pe drum public în apropierea localității se deplasa cu viteza de 108 km/h, limita fiind 90 km/h., și dovedit fapt prin planșa fotografică anexată la materialele cauzei contravenționale prin care se elucidează cu deosebită precizie, numărul de înmatriculare și viteza cu care se deplasa. Mai mult, în speța dedusă judecății, Colegiul constată că autorul recursului, nu a prezentat nici o probă veridică în

susținerea poziției sale privind circumstanțele faptice care au avut loc la data de 28.06.2024, și nici ulterior cu contestarea procesului verbal nu a anexat nici o probă în susținerea afirmațiilor privind nevinovăția sa, respectiv acțiunile acestuia întrunesc elementele contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional.

12. Prin urmare, Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui BACIU Elena ***** sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către recurent, instanța de recurs găsește fondate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui BACIU Elena ***** în comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria / nr. MAI06 629314 din data de 28.06.2024.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator referitor la vinovăția lui BACIU Elena ***** în comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientei, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt contrare, de principiu, Convenției Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Salabiaku v. Franța, 07.10.1998, § 27, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (Radio France și alții v. Franța, 30.03.2004, § 24).

Colegiul penal conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientei BACIU Elena ***** i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să

răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit. Subsidiar, Colegiul penal reconfirmă corectitudinea aprecierilor instanței de fond, reținând că făptuitorul formulează apărări exclusiv pe aspecte procedurale, pe care le consideră, în opinia sa, apte să conducă la încetarea procesului contravențional. Cu toate acestea, în ceea ce privește fapta propriu-zisă reținută în sarcina sa, acesta nu prezintă nici o situație de fapt sau împrejurare concretă care să infirme caracterul ilicit sau existența elementelor constitutive ale contravenției reținute.

13. Respectiv ținând cont de faptul că vinovăția lui, BACIU Elena ***** a fost dovedită pe deplin, Colegiul apreciază, întemeiată sancțiunea contravențională aplicată sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale, echivalentul a sumei de 600 lei și 3 puncte de penalizare, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă şi proporțională faptei comise și care ar atinge scopul sancțiunii contravenționale și aceasta ar avea efectul scontat asupra conduitei viitoare a făptuitorului şi a consecințelor la care se expune dacă va mai comite contravenții.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, Colegiul penal învederează că, aceasta a fost administrată în limitele impuse de art.30 alin.(2) a Codului contravențional și în limitele stabilite de art.236 alin.(1) Cod contravențional, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci reieșind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat de săvârșirea faptei, astfel cum au fost descrise în procesul verbal de contravenție.

În contextul dat, Colegiul penal determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării lui BACIU Elena *****. Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

14. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în

dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către recurentă în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele. Totodată, în recursul declarat, recurenta nu a invocat nici un argument în vederea netemeiniciei hotărârii și care ar impune instanța de recurs să desființeze hotărârea adoptată, fiind doar indicat că hotărârea instanței este nefondată și neîntemeiată.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional BACIU Elena ***** și a menține Hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 5r-170/2024 din 13 noiembrie 2024, fără modificări.

15. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional BACIU Elena *****, împotriva Hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 5r-170/2024 din 13 noiembrie 2024, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria /nr. MAI06 629314 din 28.06.2024, în privința lui **BACIU Elena *****,** în temeiul art.236 alin.(1) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Marcel POPESCU**

Vitalie BUDECI